

stillede derefter, om det ikke kunde være rigtigt i Sparekasselovforslaget at optage en lignende særlig Bestemmelse, og dertil sigter altsaa Ændringsforslag Nr. 1. Bestemmelsen er imidlertid ikke saa vidtgaaende som for Bankernes Vedkommende, fordi der i Udvalget har været Enighed om, at man skulde indskrænke sig til at tillade Udlejning af Bokser til Opbevaring af Værdier, men at det vilde være for betænkeligt, om Sparekasserne tog mod Værdipapirer i aabent Depot, som de altsaa skulde svære til, idet det, i Modsetning til Retten til at udleje Bokser, undertiden kunde medføre en ikke ringe Risiko for Sparekassen. Derefter maa naturligvis Ordet „dog“ i anden Linie udgaa. Men jeg har ment, at det var tilstrækkeligt i samme Ændringsforslag at optage denne lille sproglige Ændring.

Det andet Ændringsforslag behøver jeg ikke at omtale, det er ganske simpelt af sproglig Beskaffenhed. Man har byttet nogle Ord om i § 4, 3die Stykke, 2den og 4de Linie, fordi de, som de stod, ikke var saa velklingende eller saa forstaaelige, som de nu er blevet ved det stillede Ændringsforslag. Hvad Ændringsforslag Nr. 3 angaar, maa jeg anføre, at saaledes som Lovforslaget er vedtaget ved anden Behandling, lyder det paagældende Stykke af § 8 saaledes: „For saa vidt den vedvarende Udredelse af en Udgift, som ligger udenfor Sparekassens eget Øjemed, er hjemlet ved en forinden den 1. April 1914 af Sparekassens Bestyrelse vedtagen Beslutning, kan den dog fremdeles udredes af Sparekassens Overskud.“ Her er Talen om at give til almennyttige Formaal, til Formaal, som ligger udenfor Sparekassens eget Øjemed for saadanne Sparekassers Vedkommende, som endnu ikke har naaet det lovbefalede Maksimum for Reservefonden, nemlig 10 pCt. af Indlaanskapitalen. Der er altsaa i Lovforslaget i og for sig gjort en Indrømmelse med Hensyn til at kunne fortsætte med Bevillinger i den Henseende, som man har besluttet inden 1. April 1914. Imidlertid, efter anden Behandling er der fra forskellige Sider sket Henvendelse til Udvalget, om man ikke kunde faa en Udvidelse i den Henseende. Undertiden er det jo ikke i Sparekasserne besluttet, at man vil yde den og den Understøttelse for en længere Aarrække eller for næste Aar, der er ikke givet noget Tilsagn i den Henseende, men man gaar dog ud fra i de paagældende Institutioner, som f. Eks.

Landboforeninger, Tuberkuloseanstalter eller alt det, som Sparekasser, især vore gamle rige Sparekasser, yder Bidrag til, at man er nogenlunde sikret i den Henseende, naar man har opnaaet Tilskud en, to eller tre Gange. For saa vidt der ikke indtraf noget særligt for Sparekassen, mener man at kunne gøre Regning paa at faa Understøttelsen fremdeles. Uden en Ændring kunde det ellers bringe nogen Forstyrrelse til Veje, som det hverken har været den højtærede Ministers eller Udvalgets Ønske at fremkalde. Udvalget havde derhos ment, at der i hvert Fald ikke skulde gives nye Gaver eller træffes Beslutning om nye Uddelinger, forinden Reservefonden var i Orden. Imidlertid har vi dog ment, og den højtærede Minister har erklæret sig enig deri, at der ogsaa kunde tænkes et og andet Tilfælde, hvor det kunde være af Betydning, at Sparekasserne fik Lov at yde et Bidrag til en ny Sag og ikke være forhindret i at gøre det paa Grund af den Bestemmelse i Loven, som jeg oplæste, og man har derfor troet at burde aabne Adgang dertil, for saa vidt Sparekasseinspektøren i det enkelte Tilfælde gjorde Indstilling derom til Ministeren, og Ministeren gav sin Tilslutning dertil. Derefter foreslaas i Dag det sidste Stykke af § 8 affattet saaledes: „For saa vidt en Udgift, som ligger udenfor Sparekassens eget Øjemed, er hjemlet enten ved en forinden den 1. April 1914 af Sparekassens Bestyrelse vedtagen Beslutning eller ved Bemyndigelse fra Ministeren for Handel og Søfart efter Sparekasseinspektørens Indstilling, kan den dog udredes af Sparekassens Overskud“, altsaa i Sparekasser, som endnu ikke er kommet saa højt op som til 10 pCt. i Reservefond. Det er altsaa det Ønske, der er fremført fra forskellige Sider, og jeg mener, at med den Reservation, der er taget om Sparekasseinspektørens Tilslutning og Ministerens Tiltrædelse, vil man uden at træde Lovforslagets Tanke, som ubetinget er rigtig, for nær, kunne vedtage Bestemmelsen, som griber mindre ind i den bestaaende Ordning end den tidligere Bestemmelse. Det har jo i det hele taget været Meningen med Sparekasse-Lovgivningen, at man ikke, hvor det ikke var ganske nødvendigt, skulde gribe ind i bestaaende Forhold. Dette Forslag er en Bestræbelse i Retning af at gribe saa lidt ind som muligt, hvorfor jeg tør anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar,